

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Claudii Fleurii Abbatis Historia Ecclesiastica

Ab Anno 633. Usque Ad Annum 726

Fleury, Claude

August. Vind. [u.a.], 1760

VD18 90117840

§. 23. Justiniani fata. Philippicus Imperator.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-66082](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-66082)

Sæcul. VIII. ne decima anno 711. postquam annum
A.C. 711. unum in illa profectioe consumpsisset,
 & in diversis locis Episcopos duodecim
 ordinasset.

§. XXIII.

*Justiniani Fata. Philippicus Im-
 perator.*

Post lapsum trium mensium Epistola
 Romam afferuntur, Justiniano occi-
 so, Philippicum ad Imperium fuisse eve-
 ctum. Ingratum omnibus nuncium fuit,
 quod novus Imperator Hæresin foveret.
 Cum barbara sævitia Justinianum cum-
 ctis invisum reddidisset, exercitus, quem
 ad obsidendam urbem Chersonam mise-
 rat, inita cum civibus armorum socie-
 tate quemdam Armenum Bardanem no-
 mine, qui ibi in exilio degebat, Impera-
 torem proclamavit, appellavitque Phi-
 lippicum. Eo confestim Constantinopoli
 contendente, Justinianus, qui inde
 se proripuerat, in fuga deprehenditur &
 obruncatur. Philippicus amputatum
 miseri Principis caput in Occidentem &
 usque Romam deferri jussit. Tiberium
 Justiniani filium, qui Constantinopoli
 remanserat, ad Ecclesiam in Blachernis
 profugum una manu sanctæ Mensæ pe-
 pendentibus e collo Reliquiis, duo Pa-
 tricij Maurus & Joannes abstraxerunt;
 quip-

S. Niceph. p.
 30. Theopha.
 an. 6. p. 316.

quippe Joannes Sanctuarium ingressus, Sæcul. VIII. A. C. 711.
 & nihil motus lacrymis Anastasiæ Justi-
 niani Matris & Tiberii Avia, præsentis
 & ad eorum pedes provolutæ principem
 juvenem e loco sacro rapuit, crucem ex
 manibus ejus extortam super Altare po-
 suit, & Reliquias e collo ejus detractas
 e suo suspendit. Itaque Tiberius ex Ec-
 clesia exire compulsus, & humi toto
 corpore prostratus, jugulatur.

Hic Justiniani & Tiberii filii ejus exi-
 tus fuit. Bardanes seu Philippicus Mo-
 nothelita erat, utpote quem Stephanus
 Abbas Macarii Antiocheni Discipulus a
 puero erudierat. Multis antequam Im-
 perator esset annis, quadam die Anacho-
 retam Monasterii Callistratensis, Astrolo-
 giæ peritum, invisenti dixit ille, Impe-
 rium ipsi destinari, & Philippico ad hæc
 verba stupente addidit Solitarius: *Si
 Deus hoc decrevit, num tu resistes? jam
 monitum te volo, Patres orbi Christiano
 pessime consuluisse, dum Synodum sextam
 celebrarunt. Quamprimum imperabis,
 istud Concilium tolle, sic diu & feliciter
 regnabis.* Bardanes id se facturum jure
 jurando promisit. Ubi vero Leontium
 pulso Justiniano Imperatorem salutari
 vidit, adiit Solitarium, qui ei dixit: *Pa-
 tientia tibi opus est. Cæsarea corona te
 manet.* Rursus cum videret regnare Ap-
 simarum, ad Solitarium se contulit, qui
Hist. Eccles. Tom. IX. Q9 re-

*Agatho. to. 6
 Conc. p. 1403
 Theoph.
 p. 319.*

*Sup. Lib.
 XL. §. 54.*

ibid. n. 57.

Sæcul. VIII. respondit: *Patientia! Imperator eris.*
 A.C. 711. Quæ re comperta Tiberius Apſimarus
 Bardanem Virgis caſum, raſo capite, &
 vinculis oneratum in Cephaloniam rele-
 gavit, unde a Juſtiniano poſtliminio re-
 gnante revocatus eſt.

Agath. epist. Igitur Philippicus, Imperium confe-
 cutus, fidem Solitario datam ſervavit;
 nam priuſquam Regiam intraret, imagi-
 nem, quæ Concilium ſextum repræſen-
 tabat, in veſtibulo ſuſpenſam, tolli juſſit,
 dicens, ſecus nunquam ſe pedem illatu-
 rum. Mandavit deinde celebrari Con-
 cilium, in quo Concilium Generale ſex-
 tum damnatum; Solitarius vero eodem

Philippicus. anno utroque oculo captus eſt. Præter-
 ea jubente Imperatore Cyrus Patriarcha
 ejeſtus, in Monafterium Choranum re-
 legatus, & in ejus Sedem Joannes, qui
 juxta ipſum Monothelitarum hæreſi ad-
 hærebat, poſitus. Imperatori aſſenta-
 bantur Germanus Metropolita Cyzico-
 nus, Andreas Epicoſopus Cretenſis, Nico-
 laus Medicus peritiſſimus & quaſtor, Er-
 pidius majoris Eccleſiæ Diaconus, Anio-
 chus Tabularii Cuſtos, & multi alii tum
 ex Epicoſopali, tum ex Senatorio Ordine.

S. Niceph.
 p. 31.

Philippicus vero omnes Concilio ſuo
 ſubſcribere detrectantes perſequebatur,
 vel exilio damnabat. Diptychis inſeri-
 juſſit nomina Sergii, Honorii, aliorum-
 que, quos Concilium ſextum rejecerat,
 eorum.

eorumque imagines denuo erigi præce-
 pit. Haud multo post tempore inventa
 in Regia Acta sexti Concilii, Agathonis
 tunc Diaconi, & Majoris Ecclesiæ Con-
 stantinopolitanæ Bibliothecarii manu
 conscripta, publice flammis tradidit.

Sæcul. VIII.
 A. C. 712.

Constantinus Papa missam sibi ab Im-
 peratore Philippico Epistolam, in qua
 Monothelitarum Error manifeste appa-
 rebat, prudentum Virorum usus consilio,
 rejecit. Populi quoque zelus excitatus
 est, nam in Ecclesia S. Petri imago affixa,
 in qua sex Concilia depicta visebantur.
 Imo non tulere Romani, ut Imperatoris
 Hæretici effigies Ecclesiæ inferretur, nec
 ejus nomen in Missa recitaretur. Ejus-
 dem Epistolæ non receptæ, nec pecunia
 cui signum ipsius esset impressum. Nec-
 dum satis; Romani Petrum cum Epistolis
 Imperatoris Ravenna Romam missum, ut
 Urbis Præfecturam susciperet, repulerunt,
 & Christophorus, qui illam Dignitatem
 tunc habebat, collectis copiis venienti-
 vim opposuit. In platea Sacra ante Pa-
 latium adversæ Partes conflixerunt, at-
 que viri plusquam viginti quinque utrin-
 que occisi. Tandem Episcopi cum Ev-
 angeliis & Crucibus a Pontifice missi
 præliantes diremerunt; nam cum illi,
 qui pro Petro pugnabant, viribus essent
 inferiores, & ipse de salute desperaret,
 Pars adversa Papa jubente cessit, unde

Anast.

Q 9 2

Petrus

Sæcul. VIII.
A. C. 712.

Petrus prope victor videri poterat. B
lapis inde paucis diebus ex Epistolis
Sicilia allatis compertum, Philippicum
fuisse depositum, atque Anastasum, Vi
rum Catholicum, imperare. Hoc nunci
um quidem Hæreticos confudit; sed
tandem Petrus Romæ Præfecturam ob
tinuit.

§. XXIV.

*Philippicus deponitur. Anastasus II
Imperator.*

S Niceph. p.
32. Theoph.
an. 2. p.
Agath. Epil.
to. 6. Conc. p.
1405.
v. Papeb.
Cher. in
Const. p. 116.

Interim Philippicus in suo Palatio obi
batur, miscens quidem sermones, qui
virum prudentem decere poterant;
sed vita erat pudenda, quippe in omnem
licentiam effundebatur, in immeritos
prodigus. Hinc anno Regni sui tertio
nempe reparatæ salutis 714. cum ejus so
cordia factum fuisset, ut Bulgari Regio
nes Imperii Romani invaderent, Præto
riani milites Domus Cæsareæ, quos lati
na voce *obsequium* vocabant, in eum con
jurarunt. Igitur pridie Pentecostes cum
indormisceret tempore pomeridiano,
post solutum convivium, ad quod nobi
lissimos quosque urbis Constantinopoli
tanæ invitaverat, surgere jubetur, & in
Hippodromum ducitur, ubi ei oculi ex
fodiuntur. Altero die in Festo Pente
costes, Populo in majore Ecclesia con
gregato, Imperator electus est Artemius.
Episto.